

מרים ברנשטיין-כהן, שחקנית וסופרת (1895-1991)

בתיאטרון העברי, כאשר קרא את 'ששים ושש' לשלום עליכם ושיחק עם ארי קוטאי את המערכון "פגע רע" לברקוביץ'. אבל חברי אשר באו לבקרני סיפרו לי בהתלהבות על השחקן החדש, שהעברית שגורה בפיו כשל אחד מן הארץ, המצליח לגלם דמות יהודי גלותי חביבה ומשכנעת ורוכש עם צעדו הראשון על הבמה את אהדת קהליו". שנים לאחר שנפגשו סיפר גור למרים ברנשטיין-כהן כיצד בהיותו בלטביה הלך פעם אחת אל מנחשת בקלפים, וזו אמרה לו שהוא ייסע לארץ רחוקה, מעבר לים, ושם ימצא את האשה המיועדת לו.

ברנשטיין-כהן על הבמה

נולדה ברוסיה. שחקנית, במאית, סופרת, משוררת, מתרגמת, מרצה ומורה למשחק. למדה רפואה בעקבות אביה שהיה רופא, אבל אף-על-פי שהשלימה את לימודיה, בחרה בתיאטרון כדרך חיים ולמדה משחק אצל סטניסלבסקי במוסקבה ולאחר מכן בברלין. עם עלייתה ארצה ב-1921, החלה לפעול בתחום התיאטרון והספרות. שיחקה בכמה תיאטרונים, כתבה בעיתונים ובכתבי עת שונים, תרגמה וביימה מחזות. ב-1926 יסדה וערכה את כתב העת הראשון לאמנויות בארץ-ישראל, "תיאטרון ואמנות". הופיעה בסרטים, ובהם "מעשה במונית" ו"סוס עץ" וכן בתכניות טלוויזיה. זכתה בפרסים רבים: פרס אמנות הבמה מטעם עיריית תל-אביב ב-1969, פרס יעקב פיכמן, כינור דוד, פרס אקו"ם (על ספרה "שורשים במים"), פרס פסטיבל ברלין על משחקה בסרט "לא ביום ולא בלילה", וב-1975 זכתה בפרס ישראל.

מרים ברנשטיין-כהן היתה רעייתו של השחקן מיכאל גור, ועל נסיבות היכרותם כתבה בספר שהוקדש לדמותו: "לא על הבמה הכרתיו. לא נתאפשר לי לראותו בהופעתו הראשונה